

вършено ги считаше непригодни за сериозни настъпателни дѣйствия. Къмъ първитѣ числа на септемврий, турската позиция на Шипка получи форма на подкова, на която стрѣлката се намираше на терасата на сѣверъ отъ с. Шипка, а крайщата ѝ — на височинитѣ на сѣверъ отъ върха Малуша и на Враненото гнѣздо. Както виждаме, тази подкова блокираше руското расположение отъ три страни, и оставяше свободна само тѣсната отъ 2 километра ивица, по която минаваше пътя за Габрово. Турската артилерия обстрѣлваше отъ всички страни пространството, гдѣто бѣха разположени рускитѣ войски. Самия пътъ за Габрово се намираше подъ най дѣйствителния артилерийски огнъ на блокирующия.

На турската позиции се забѣлѣзваше една усилена дѣятелностъ, която имаше за цѣль да усили фортификационно заетитѣ пунктове и да ги направи недостъпни. Работата се извършваше повече нощъ, и руситѣ всѣка сутринъ забѣлѣзваха да се появяватъ нови окопи въ допълнение на вече направенитѣ. Къмъ края на септемврий, турската укрѣпена позиция състоеше отъ слѣдущитѣ фортификационни постройки (планъ № 6):

Лѣвъ флангъ. Два отдѣлни люнета, на височинитѣ, които се намиратъ право на сѣверъ отъ Малуша, това бѣше крайния лѣви флангъ на турската позици. Една планинска батарея (нова бат.) за 4 орѣдия бѣше разположена между тия люнети и батареята на Малуша. Една голѣма батарея отъ 6 полски орѣдия на Малуша. Двѣ батареи по на двѣ орѣдия на Зелената височина, отъ тѣхъ едната бѣше въоръжена съ двѣ мортири, а другата съ 2 планински орѣдия. Между и около тия упорни пунктове бѣха построени редъ пѣхотни окопи на мѣста въ двѣ и въ три линии. Всичко това съставляваше лѣвия флангъ на Сюлейманъ паша. Пѣхотата на този флангъ състоеше отъ 18—20 баталиона. Зелената височина играеше роль на прѣденъ пунктъ на този флангъ, който трѣбваше да усили отбраната на важнѣйшата височина Малуша.